

borgbanen, men der er den væsentlige Forskjel fra mit Indbringforslag, at man derved dog kommer ind paa Noget, som i Diebliffet maaskee ikke kan siges at være saaledes hæbet over al Tvivl, som Vendskyselbanen er efter Alt, hvad der tidligere har været forhandlet om denne Banes Anlæg. See vi dernæst hen til Udvalgets Fleertals Forslag, som synes at være det, der fornemmelig er lyst i Kulb og Rjøn af den ærede Indenrigsminister, medens det Udkast, han oprindeligt forelagde, nu synes langt mindre at tilfredsstille ham, kan jeg ikke friggjøre mig for den Forestilling, at det dog virkelig vil see heelt besynderligt ud at vedtage et saadant Forslag. Jeg kan forstaae, at man, naar der er paatrængende Nødvendighed for at komme ind paa et saadant Banebygningssystem som det, hvorom her er Tale, og naar det til samme Tid er umuligt at betegne Endepunkterne eller Banernes Retning nærmere, end her er Tilfældet, nødtvungen skrider til saadanne usfuldstændige Betegnelser, men da det er temmelig almindelig indrømmet, at der ikke er nogen sær Fare paafærde ved at vente til Efteraaret med den øvrige Deel af Forslaget, naar man kun med Banen i Vendskysel skaffer Ministeren tilstrækkeligt Stof til at kunne fortsætte Arbejderne til næste Foraar, forekommer det mig ganske mærkværdigt, at man nu vil vedtage et saadant Lovforslag. Lad os tænke os — hvad der dog hører til Mulighederne — at Lovforslaget om Esbjerg Havn forkastes, saa indseer jeg ikke, at det er muligt at ændre det Forslag, som man maaskee imidlertid maatte have vedtaget under denne Forudsætning, paa en saadan Maade, at det nogenlunde kunde svare til den første Forbring, der maa stilles til en Lov, nemlig at den skal være forstaaelig. Der bliver da ikke Andet for end at forkaste ogsaa denne Lov, eller i alt Fald igjen at opheve det Mere, som ved Udvalgets Fleertals Bestræbelser er bragt ind i den. Jeg kan altsaa kun finde, at der kunde være nogen Udflydning for at vedtage et saadant Lovforslag, naar man havde en indtrængende Opfordring, en indtrængende Overbeviisning om Nødvendigheden af allerede nu at vedtage det; men hvilke ere de Grunde, som ere anførte derfor? Jeg tilstaaer, at jeg ikke har været istand til

at fatte en eneste af dem, thi hvad den ærede Indenrigsminister har anført om, at det skulde være nødvendigt, for at han kunde indlede og forberede det Nødvendige til Banenettets Fortsættelse, naar det senere maatte blive vedtaget, forekommer mig aldeles ikke at have været tilstrækkelig oplyst. Det er virkelig ikke nødvendigt for at forberede og indlede en Sag, at der allerede flere Aar iforveien foreligger en saadan Lov, og i Særdeleshed synes det usyldestgjørende, saasnart Loven er af et saa ubestemt og usfuldstændigt Indhold i Henseende til Banernes Retning, Længde o. s. v., som dette Lovforslag vil blive efter Fleertallets Forslag. Den Indvending, som den høitærede Minister gjorde, at den Sum, som i § 2 skulde stilles til Disposition, og indenfor hvis Grændser man skulde bevæge sig, under alle Omstændigheder betegner en Grændse, kan jeg virkelig ikke ansee som et syldestgjørende Svar paa denne Indvending. — Den høitærede Minister har i sit Foredrag igaar meget stærkt betonet, at der var begaaet en Feil ved, at man ved en tidligere Afslutning af en Overenskomst om Bygning af Baner havde paalagt den vedkommende Contrahent at modtage visse Papirer til en vis Cours, da denne Courstrang havde medført langt større Tab og havde forøget Banernes Kostbarhed langt mere, end ellers vilde have været Tilfældet. Dette udelukker altsaa Muligheden af, at den høitærede Minister, hvis denne Lov kom ud, kunde foretage lignende contractmæssige Skridt i Henhold til denne Lov; men hvilken Entrepreneur skulde ville indlade sig paa at indgaae en Contract med Ministeren paa Basis af en saa ubestemt Lov, som denne vil blive efter det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag? Jeg kan ikke indsee, at en enkelt Entrepreneur, end sige flere, som maatte ville concurrere derom, vilde være istand til at gjøre det, uden at man, naar man ikke netop sikrede sig ved, hvad den ærede Minister bebrejdede den tidligere Regjering at have gjort, nemlig ved en Tvang i denne Henseende overfor Contrahenterne, i andre Henseender maatte tilstaae dem finantfielt for dem overordentlig gunstige Betingelser. Jeg troer altsaa, at det vil være finantfielt farligt og føre til finantfielle Tab, naar vi for tidlig give Indenrigs-